

April 2016

Weekthema: Hel – Totale verlorenheid

Dinsdag 26 april

Totaal verlaten...

Lezen: Mattheüs 27: 43-49

De kruisiging was een marteldood. De kruisiging betekende ook ultieme eenzaamheid: Zowel op aarde als in de hemel was geen plaats voor de Gekruisigde: daar tussenin hing Hij te sterven in de lucht, verwijderd van geliefden en blootgesteld aan de spot van vijanden. Maar voor de Heere Jezus komt daar nog iets bij. Hij is van eeuwigheid nooit alleen geweest! Altijd één met de Vader en de Heilige Geest. Een gemeenschap, inniger dan die van man en vrouw: Die worden één vlees genoemd, maar God is één Geest! Maar nu! Het onvoorstelbare gebeurt. De Zoon van God is van God verlaten. Hij noemt Hem niet eens meer 'Vader'. Hij wandelt niet meer met Hem in het licht, maar hangt aan het vloekhout in het donker van de Godverlatenheid. Het is hels. Eenzamer is nooit een mens geweest. Wat betekent dit voor ons? Als we Christus niet als Redder hebben, een huiveringwekkende vooruitblik op onze eigen toekomst in de eeuwige God verlatenheid. Vlucht naar Hem, voor het te laat is! Maar als Hij jouw Verlosser is, dan mag je weten dat je om Hem nóóit meer alleen zult zijn! Het tegenóvergestelde van totaal verlaten-zijn: Dan belooft de Drie-Enige God eeuwig bij ons te zijn.

Woensdag 27 april

God zal recht doen

Lezen: 2 Thessalonicenzen 1: 5-10

Wat is er in de loop van de eeuwen al een bloed van christenen vergoten! Laten wij in ons gebed de vervolgers om Christus' wil niet vergeten. Misschien denk je: kan dat nu allemaal maar? Waarom grijpt de Heere niet in? Wel, dat zal Hij zeker doen. De dag van Gods rechtvaardig oordeel komt. Nu al tekent zich af wie behouden wordt en wie verloren gaat. Hoe dan? In het feit dat Gods kinderen volharden in de verdrukking, ligt een bewijs van hun eeuwig behoud. Omgekeerd laten de verdrukkingen in hun houding zien aan welke kant ze

straks zullen staan. Het is ontzettend wat er gebeuren zal met hen die het Evangelie van Christus verwerpen. Voor hen blijft er geen slachtoffer voor de zonde over, maar het vlamvend vuur van Gods wraak. Laten we daar niets van afdoen! Maar wat zal de dag van Christus een verademing zijn voor allen die Zijn verschijning liefhebben. Hun zaak zal blijken de zaak van Gods Zoon te zijn. en Hij zal in hen verheerlijkt worden. Zo is Gods recht een troost voor elke gelovige.

Donderdag 28 april

De brede en de smalle weg

Lezen: Mattheüs 7: 13-23

Christus roept op om Hem te volgen op de weg van de gehoorzaamheid aan God op de smalle weg van het kruis. Op de brede weg kun je naar eigen goeddunken gaan, een beetje uitwijken als het moeilijk wordt, zoals de rijke jongeling, of de priester en de leviet in de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Bij Jezus is dat onmogelijk. Die weg is één paar voetstappen breed: precies achter Christus aan, ook op de weg van de zelfverloochening, geduld en opoffering. En niet ik, maar Hij bepaalt het spoor. Daarom is het ook niet de weg van de brede massa. Nee, alleen in het geloof vind ik die weg, steeds weer opnieuw. Maar het is wel de weg ten leven, in tegenstelling tot die aantrekkelijke manier van leven, die op verderf uitloopt. Dat is een belofte, die pas aan het einde van de weg uitkomt. Dus je moet altijd eerst weer die smalle weg op, en dan pas aan het einde daarvan blijkt dat het ten leven is. Jezus laat zien wie wel en wie niet kinderen van Zijn Koninkrijk zijn. Ons leven één geheel zijn: de vruchten van ons leven moeten in overeenstemming zijn met wat Christus in de bergrede heeft geleerd. Wie dit nog mist, staat het eeuwige oordeel van God te wachten. Christus moest, maar wilde ook komen, om jou het leven te geven. 'Verhardt je niet, maar laat je leiden.'

Vrijdag 29 april

Ergernissen

Lezen: Markus 9: 42-50

Jezus waarschuwt ons dat wij anderen en dan in het bijzonder de jong gelovigen niet zullen ergeren of ten val zullen brengen door onze handelswijze. Wij kunnen zo gauw iemand in de hoek drukken, maar ook door ons verkeerde voorbeeld van de rechte weg afbrengen. Wij gaan nooit neutraal door het leven: wij zijn of een zegen voor anderen of een vloek. Laten we voorzichtig wandelen met het oog op de eer van God en het behoud van de naaste. Daartoe is nodig dat we onszelf niet sparen. Onze hoogste profeet noemt voorbeelden van onze hand, onze voet en ons oog. Het zijn lichaamsdelen die moeilijk kunnen missen. Maar als het gaat om onze zaligheid en die van anderen is het beter het allerliefste hier te missen, dan in het helse vuur geworpen te worden. Beter kreupel en verminktop de smalle weg, dan gezond en welgedaan op de brede weg. Wie hier niet de oude mens afsterft, zal straks eeuwig moeten sterven. Wie hier sterft zal eeuwig leven met Hem, Die door Zijn sterven aan hen het leven gaf.

Zaterdag 30 april

Erven of sterven

Lezen: Openbaring 21: 1-8

Maakt het uit hoe je leeft? Er zijn mensen die zeggen (of het met hun leven laten zien): ‘De werken zijn niet van belang, zalig worden is toch genade alleen?’ Het laatste is waar, het eerste niet. Juist wie leeft van Gods vrije genade, leert volhardend strijden tegen zichzelf, tegen de verleidingen van de wereld, tegen het verkeerde. Uit liefde tot Christus! Zulke strijders, die zich helemaal op Hem aangewezen weten, zullen overwinnen. En... zullen alles beërven. In dat woord klinkt het loflied van Gods genade door. Een erfenis verdien je niet; die krijg je, omdat een ander stierf. Jezus Christus is de grote Erflater, in Wiens bloed het Testament vastligt. Wat daar in staat, laat het tweede gedeelte van vers 7 zien: de belofte van volkomen Godsgemeenschap. Hoe vreselijk is dan de tegenstelling: allen die volharden in de zonde, in welke concrete vorm dan ook, ontlopen Gods eeuwige straf niet. Daar zullen er bij zijn, van wie er eerst grote verwachtingen waren. Maar lieten het erbij zitten; ze vielen terug. Ze worden voor eeuwig (altijd) uitgesloten van het leven met God. Zeg eens: kun je zoiets met een koud hart lezen? ‘HEERE, behoud ons...’

Zondag 1 mei

De laatste bazuin

Lezen: 1 Korinthe 15: 50-58

We leven heen naar de grote dag dat Christus terugkomt. Ben jij bereid Hem te ontmoeten? Dat zal alleen kunnen als we door de Heilige Geest een nieuw hart hebben gekregen. Maar dan moet ook ons lichaam nog vernieuwd worden. Heel ons vergankelijke, door de zonde getekende bestaan moet 'getransformeerd' worden. Dat gebeurt als de in Christus ontslapen doden worden opgewekt. Maar als we dan nog leven? Paulus zegt: 'Dan treedt de inhoud van een machtig heilgeheim aan het licht'. De laatste bazuin zal slaan. Onder Israël klink er vaak een bazuin, onder andere als oproep tot de strijd. De laatste bazuin luidt de grote Dag in, waarop alle vijanden definitief worden verslagen en al Gods beloften worden ingelost. In een ondeelbaar ogenblik veranderen de gelovigen die nog op aarde leven, van gedaante. Zonder te sterven ontvangen ze een verheerlijkt lichaam. Geen dood, geen straf. In één keer de overgang naar het onvergankelijk leven. Een wonder dat in geen mensenhart is opgeklommen en met geen pen te beschrijven is. Om dan Christus geheel gelijkvormig te zijn. Als Christus nu vandaag eens terug zou komen...!

Maandag 2 mei

Geduld

Lezen: 2 Petrus 3: 1-9

Geduld heeft in de Bijbel de klank van: wachten met het oordeel. Je kent dat wel: je kunt soms al te snel je oordeel over iemand hebben. Je kunt al te snel in een bepaalde situatie willen ingrijpen ('het moet nu maar eens afgelopen zijn!'), terwijl met meer geduld een andere afloop mogelijk was. kerkenraden moeten altijd weer leren dat een lange adem vaak heilzamer is dan een al te direct optreden, zonder daarmee tekort te doen aan de scherpte van het Woord. Zo doet de Heere immers ook? Hij treuzelt niet met de belofte. God heeft, met eerbied gesproken, een lange adem. Hij wacht nog... want Hij wil niet graag dat jij verloren gaat. Daar is Hij niet op uit, dat strijdt met Zijn wezen. Is dat niet ongelooflijk? Hij zou volledig recht doen wanneer Hij handelend op zou treden, maar Hij doet het niet, nóg niet. want Hij ziet uit naar bekering van hen die Hem tot nu toe lieten roepen. God heeft eveneens geduld om jou, Hij wacht op jouw antwoord!